

Beslissing 2011-08 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

mevrouw V.

tegen

Dag Allemaal en Guy Van Gestel, journalist

Met een mail van 6 juli 2010 dient mevrouw V. klacht in tegen Dag Allemaal en tegen journalist Guy Van Gestel. Aanleiding is het artikel dat gepubliceerd is in het weekblad van 29 juni 2009 onder de titel: 'Ik, seks met mijn eigen dochters? Walgelijke leugens!' Op vraag van de bedrijfsjuriste van De Persgroep vindt een poging tot minnelijke regeling plaats. Na een contact met klaagster deelt de ombudsman in een mail van 27 september 2010 aan De Persgroep mee dat klaagster het voorstel niet aanvaardt. Met een brief van 10 november 2010 antwoordt hoofdredacteur Ilse Beyers op de klacht. De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 5 april 2011. Klaagster was persoonlijk aanwezig. Dag Allemaal en journalist Guy Van Gestel hebben laten weten af te zien van een verschijning op de hoorzitting.

DE FEITEN

Klaagster is de zus van een man die ervan verdacht wordt seksueel misbruik te maken van zijn kinderen. In Dag Allemaal van 29 juni 2010 wordt een uitgebreid interview gepubliceerd met de man, waarin hij alle beschuldigingen ontkent. In het interview beschuldigt hij op zijn beurt een familielid dat zijn dochters zou hebben opgestookt tegen hem. Klaagster, die zich hierin herkent, dient daarop klacht in bij de Raad voor de Journalistiek. In Dag Allemaal van 20 juli 2010 wordt daarop een interview gepubliceerd met een dochter van de man, die haar vader en haar broer beschuldigt van mishandelingen en incest. Ondanks de publicatie van dit tweede interview handhaaft klaagster haar klacht.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

In haar klachtbrief en op de hoorzitting voert klaagster aan dat ze niet op de hoogte was van het feit dat haar broer een interview had gegeven aan Dag Allemaal. Toen ze de publicatie ervan vernam, was ze dan ook geschokt, aangezien ze persoonlijk in het interview wordt beschuldigd. Ze is dan wel niet met haar naam aangeduid, maar wel als familielid van de geïnterviewde. Dit maakt dat ze in de ruime omgeving herkenbaar is, zodat ze herhaaldelijk over het artikel aangesproken werd. Na de publicatie heeft ze aan de redactie van Dag Allemaal telefonisch haar verontwaardiging meegedeeld. In de editie van twee weken later heeft Dag Allemaal een interview gepubliceerd met de dochter van klaagsters broer. Volgens klaagster was zij daarbij niet betrokken, en heeft het interview plaatsgevonden na afspraak met de advocaat van het meisje. Wel zegt klaagster dit interview nog voor publicatie te hebben kunnen nalezen, en heeft ze haar naam eruit laten verwijderen. Ze had naar eigen zeggen ook uitdrukkelijk aan de journalist gevraagd om haar niet te vermelden in dat tweede artikel, wat evenwel toch gebeurde. Volgens klaagster is door dit tweede interview – dat werd afgenomen op de dag dat zij haar klacht bij de Raad indiende - niet tegemoet gekomen aan

haar bezwaren. Met name het feit dat in het eerste interview zware beschuldigingen tegen haar worden geuit zonder dat zij hiervan op de hoogte was of gehoord werd, vindt zij onaanvaardbaar.

Dag Allemaal en journalist Guy Van Gestel antwoorden dat het eerste artikel een interview is met de broer van klaagster, die zijn versie van de feiten geeft. Het weekblad heeft ervoor gezorgd dat klaagster er niet herkenbaar in wordt voorgesteld. Het klopt dat de broer van klaagster haar ervan heeft beschuldigd zijn kinderen tegen hem op te zetten, maar de journalist zelf heeft die woorden enkel gerapporteerd en er de nodige afstand tegenover bewaard. Het is trouwens klaagster zelf die heeft voorgesteld om in een tweede artikel haar niet aan het woord te laten. Ze koos er dus zelf voor om niet aan het woord te komen en is dus slecht geplaatst om nu aan te voeren dat ze geen wederwoord heeft gekregen. Wat de kinderen betreft, heeft Dag Allemaal er zorg voor gedragen dat hun identiteit niet werd onthuld, noch in de tekst, noch in beeld.

BESLISSING

De Raad voor de Journalistiek stelt vast dat de versies van de feiten, zoals die door klaagster en door Dag Allemaal en haar journalist worden beschreven, tegenstrijdigheden bevatten. Het eerste interview, gepubliceerd in Dag Allemaal van 29 juni 2010, bevat zware persoonlijke beschuldigingen tegen klaagster. Zo zou ze onder meer haar broer van incest hebben beschuldigd en zou ze diens kinderen tegen hem hebben opgestookt.

Artikel 20 van de Code van de Raad voor de Journalistiek bepaalt: *‘Wanneer een journalist in zijn berichtgeving zelf ernstige beschuldigingen uit, met name wanneer die de eer en de goede naam betreffen, is het aangewezen dat hij de betrokkene voor de publicatie en de uitzending contacteert en hem loyaal de kans biedt hierop te reageren.’* Bovendien herinnert de Raad aan het algemene beginsel, vervat in artikel 2 van de Code: *‘De journalist checkt de waarachtigheid van de informatie.’*

Een voorafgaand contact met klaagster om haar reactie te vragen is er evenwel niet geweest, terwijl het weinig twijfel lijdt dat de beschuldigingen die haar broer in het interview doet haar eer en goede naam aantasten. Het feit dat klaagster niet met naam in het artikel is genoemd doet daar niet van af, aangezien ze door de beschrijving van de feitelijke omstandigheden ruim in haar omgeving kon worden herkend. In het licht hiervan kan het tweede interview niet als een afdoende wederwoord worden beschouwd.

Wat het tweede interview betreft, betoogt klaagster dat dit er is gekomen na tussenkomst van de advocaat van de dochter van haar broer, terwijl Dag Allemaal en de journalist aanvoeren dat het tweede interview op vraag van klaagster is afgenomen. De Raad voor de Journalistiek kan dan ook niet nagaan wat er tussen partijen juist is afgesproken, temeer daar de journalist er de voorkeur aan gegeven heeft niet naar de hoorzitting te komen, wat mogelijk meer duidelijkheid had verschaft over de zaak.

Om die redenen is de Raad voor Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond voor wat het gebrek aan wederhoor betreft

Brussel, 14 april 2011